

HRA D

Nezávislý časopis pro ekologii a ochranu památek

Číslo 2 / 1999

Budapest

Rozhodnutí maďarské vlády o odstranění pohraničních zátarasů na rakousko-maďarské hranici při své návštěvě v maďarské prezidentské paláci 12.7. označil jako příznak dobré naděje, že bude skutečně vybudován společný evropský dům.

Praha

Ku příležitosti 150 let založení železničního provozu na trati Břeclav - Brno - Wien byla Česká pošta vydala pamětní mince z 90 % stříbra o hodnotě 50 Kčs. Mince byla dána do oběhu dne 23.6.1989.

Budapest

Maďarské vládní úřady dosud se nevyjádřily k otázce, kdy budou obnoveny práce z maďarské strany na staré vojního díla na Dunaji Gabčíkovo - Nagymaros.

Praha

Západoněmecký ministr Hans Dietrich Genscher navštívil Československo, aby zde jednali o sporných otázkách. Počínaje v to také přípravu dalších rozhodnutí o společném opatření proti ekologickým ohrožením průmyslovými odpady.

Bern

Rada mezinárodních bank je příliš opatrná v rozhodnutí doporučit poskytnutí rozsáhlých půjček zemím východní Evropy.

Praha

Charta 77 vydala ku příležitosti 20. výročí Deklarace práv člověka a občana ve Francii dokument číslo 51. Tento dokument se zabývá požadavky zachování lidských práv a lidského důstojství v naší době. Rovněž se odvolává tento dokument na dokumenty Helsinského paktu a Deklaraci lidských práv OSN z roku 1948. Hlavní záměr v dokumentu č. 51 Charty 77 je požadavek, aby na tvorbě a zachování platnosti zákonů v plném důsledku, podíleli se všichni občané naší země.

Mikulčice /na Moravě/

V areálu výzkumu velkomoravského hradiště byl v hrobě zkoumaného pohřebiště pracovníky archeologického ústavu ČSAV v Brně nalezen zlatý solidus císaře Theofila. Jedná se o čtvrtý nález solidu na Moravě !

Vychází nepravidelně. Otiskujeme každý příspěvek, který je nám zaslán.

Aluoter a kapie svateho alimentu

ty use body covering

V Chrbských lesích mezi Čaváticemi a Borovcem ční starobylé hradisko a zříceniny kláštera svatého Klimenta. Lesnatý kopec má na sobě a nadmořské výšce, na jeho temeni stojí dřevěná, v letech hojně navštěvovaná kaple svatého Klimenta, papeže a mučedníka. Jméno samo, živá lidová tradice, hliněné a kamenné vazy i archeologické vykopávky svědčící o tom, že zde bylo staroslovanské sídlo, jehož dějiny sahají do doby, kdy slavné staroslovanské písně se vznášely k nebi bohoslužebně zpěv, staroslověnsky psané, záhy stávající.

Ro sarti metodejově r. 807 a po pádu velkomoravské říše roku 906 tato místo upadlo v zapomnutí a zůstalo. Ačkoli pověst o něm dále žila mezi moravskými lidmi.

Teprve ve XIV.století obnovil slávu památného místa markrabě moravský Jan, bratr Otce Vlasti Kárla IV. Roku 1376 markrabě

Jan Iesnatou horu daroval Ordu, Augustinům z Prahy a ti zde vystavěli klášter a obnovili kostel. Olomoucký biskup Jan VIII. Pohořelík dovolil, aby v kapli zde sloužili a lidu tam ve zbožnosti přenesli. Již v Nově Boží směli kázat. Slibně vzkvétající klášter v březnu panovníkům božího husitského hejtmana Jana z Vítkova, z Nového Tábora klášter přepadli, vydrancovali a zapálili. Počátkem 15. století učinili taky na Velehradě.

Velehrad se opět zaskvěl v nové slávě, ale klášter svatočlimentský leží v rozvalinách dodnes. Okolo roku 1500 žil zde j. ko poustevník Jiří Amant, rytil se tato písm. bytí je zlatovenná kaple mála stavovat r. Jan Studený - toho času děkan v Borsicích u Buchovic. Roku 1668 byla tato kaple přestavěna, vysvěcena a přebudována ze zřícenin kostela ve věži. Č enb ota 1500 17

V roce 1962 zde byl prováděn archeologický průzkum a o jeho výsledku konstatuje promovovaný historik Vladimír Černý: "Kostelík je nepochybně původu velamornavského i když se středoměskou přístavbou. Doposud však nebylo zjištěno potřebné množství z něhož patrně pochází zlatá mince císaře Theofila z první poloviny 9.století, která zde na hradisku byla nalezena v letech 1922 - 23. Její nalezení v. úloha z koryčan již sešel a proto blízký nálezové okolnosti již nelze zjišťit."

S. Stranák.

S. Stranák.

dle věnování věcnému podílu s tímto dědictvím
historie, která se tedy projevila lokalizací hrobu metropolitního

Kaple svatého Klimenta byla zrušena v roce 1870.
páterem stranák.

Ty naše hory posvátné

1/7.1989 Sedláček z Brna

Ty naše hory posvátné
klid a mír, ticho radostné,
paseky bez bříz, smrků, dubů
a výhledy z vrchů nezapomenutelné.

Sv. Kliment, místo odkud se
šířilo "Slovanství" mezi lidem
a proto si ho vážme, uctíváme
a věnujme mu svoji lásku a budme
si blízcí a upřímní mezi sebou,
neboť dobroty mezi lidmi je nejvíce
na světě potřeba...

Tradiční setkání na Hoře svatého Klimenta ve svátek slovanských
věrozvěstů dne 5.7.1989.

Toho dne bylo velmi hezký počasí, ale i kdyby bylo deštivo nemohlo nic
tak přispět klidu a míru v duši každého kdo vystoupil na Horu svatého Kli-
menta, jako myšlenka v následování Krista a pokojná/křesťanská modlitba.

Každý v tato místa kudy kráčela noha předků a nesčetné zástupy pout-
níků vznášely svou mysl k Bohu, zavítá rád. Chodíval tu posedět dole pod klá-
sterem ke studance i spisovatel Julius Zeyer, který se ve svém literárním
díle věnoval věčnému boji zla a dobra. Směřuje v tato místa taky mysl mnoha
historiků, kteří zde rádi prokázali lokalizaci hrobu metropolitě Moravy arcí-
biskupa Metoděje. Zmínuje se taky o těchto místech ve své nové knize Řezenské
ortely spisovatel František Neužil.

Zasvěcení účastníci tu proklamovali vyhlášení Jednoty svatého Klimenta, která si neklade velké cíle, ale jen všední a každodenní péči o historické památky, které jsou dědictvím předků.

Poledne zde pozdravilo vyzvánění zvonce a k nebi se vznášely modlitby přítomných poutníků. Před oltářem kaple byly zapáleny svíce, aby dokázaly, že tak v našich srdcích hoří víra po předcích zděděná.

Neohlášené poutě se zúčastnilo na čtyřicet poutníků a mezi nimi i dva novoměstí, kteří si nespírně cení slov Svatého Otce Jana Pavla II. O Velké úctě k dílu svatých Cyrila a Metoděje.

Zamyšlení nad Olšanskými hřbitovy v Praze.

Mnoho se v Praze mluví o stavu starší části hřbitova na Olšanech. Chátrají a rozpadají se tu hrobky a pomníky i tak významných osobností české kultury jako malíře Ludka Marolda, anebo básníka Sladkovského.

Mnoho by se dalo mluvit o příčině zvrácenosti dnešních lidí, ale je prostou skutečností, že vandalové otvírají hroby a rozhazují z nich po okolí na viditelná místa lidské kosti. V koutech je bujná zdivočelá vegetace, kamž se odhazují všelijaké odpady a někdy převážně umělecké práce, kterýmž jsou sochy a kříže náhrobků jsou hrubě poškozovány, anebo co je horší, jsou ukradeny i když své tu vykoná i zub času.

Památky zde mají nemalé umělecké hodnoty. Jsou zde památky vytvořené umělci tak zvoucích jako Sýslebek, anebo Štursa... Já se říci bez zaváhání, že se jedná o díla nevyčísitelných hodnot. Za uvečené škody odmítá Pražské středisko památkové péče převzít zodpovědnost a Pražská pohřební služba nemá na údržbu hlídání peněz a kádrový výbor města Prahy k tomu mlčí, anebo dává vyhýbavé odpovědi.

Je nutné spravedlivě říci, že kompetentní činitelé se už několikrát pokusili zjednat nápravu, ale každé jednání uvázne na nedostatku vhodných peněz a tak památky chátrají, jedna z největších hrobníků v Evropě patří rodině podnikatele Ludy jehož kapitál převzaly Vošni stavby, je vandaly demolována a v noci slouží markotavám jako místo dostaveníčku.

Jedná se, ale jediný kdo něco zde dělá je klub za starou Prahu, ale má to potíž, protože tento klub nemá potřebných peněz a nedisponuje potřebnou stavební kapacitou na opravy ve velkém a už vůbec nemá možnost účinně bránit vandálům v jejich zločinné činnosti. Jejími prostředky lze jen velmi málo pomoci.

Pro tuto situaci je třeba se pokusit najít nějaké řešení, které by umožnilo zachránit tyto památky před zničením.